

ή, επικουρικώς,

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης και της αναιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αναρσειβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, στο μέτρο που αφορά την Hansol Paper Co. Ltd, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/763 της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2017, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική εισπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων ειδών ελαφριού θερμικού χαρτιού καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας ⁽¹⁾.

Η Επιτροπή στηρίζει την αναίρεσή της σε τρεις λόγους.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο:

- παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία και ερμήνευσε εσφαλμένως το νομικό πλαίσιο που ισχύει για τα δεδομένα στα οποία η μπορεί να στηριχθεί η Επιτροπή για την κατασκευή της τιμής εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού ⁽²⁾,
- ερμήνευσε εσφαλμένως τους κανόνες του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 3, του βασικού κανονισμού για τον καθορισμό της κανονικής αξίας σε περίπτωση έλλειψης πωλήσεων στην εγχώρια αγορά, και
- ερμήνευσε εσφαλμένως τους κανόνες του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού κατά τον καθορισμό του περιθωρίου υποτιμολόγησης στην περίπτωση εξαγωγών προς την Ένωση μέσω συνδεδεμένων οντοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ 2017, L 114, σ. 3.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21).

Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-278/20)

(2020/C 271/40)

Γλώσσα διαδικασίας: ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Martínez del Peral, J. Baquero Cruz και P.J.O. Van Nuffel)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, με τη θέσπιση και τη διατήρηση σε ισχύ του άρθρου 32, παράγραφοι 3 και 6, και του άρθρου 34, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του νόμου 40/2015, καθώς και του άρθρου 67, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του νόμου 39/2015, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει των αρχών της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας, ως ορίων στην αυτοτέλεια της οποίας απολαύουν τα κράτη μέλη κατά τη θέσπιση των ουσιαστικών και τυπικών προϋποθέσεων που διέπουν την ευθύνη τους για τις ζημιές που προκαλούνται στους ιδιώτες κατά παράβαση του δικαιού της Ένωσης·
- να καταδικάσει Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η κρινόμενη προσφυγή κατά παραβάσεως, η οποία ασκείται δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, αφορά το άρθρο 32, παράγραφοι 3 και 6, και το άρθρο 34, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του νόμου 40/2015, της 1ης Οκτωβρίου 2015, για το νομικό καθεστώς του δημόσιου τομέα, καθώς και το άρθρο 67, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του νόμου 39/2015, της 1ης Οκτωβρίου 2015, για την κοινή διοικητική διαδικασία των δημόσιων αρχών.

Οι επίδικες διατάξεις προσάρμοσαν το καθεστώς της ευθύνης του κράτους ως νομοθετικής εξουσίας για παραβάσεις του δικαίου της Ένωσης στο καθεστώς που ισχύει για παραβάσεις του ισπανικού Συντάγματος από νομοθετικές πράξεις, προσθέτοντας ορισμένες ουσιαστικές προϋποθέσεις.

Η εξομίωση των δύο καθεστώτων και οι δικονομικές απαιτήσεις τις οποίες προβλέπουν έχουν ως αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη ή εξαιρετικά δυσχερής η καταβολή αποζημίωσης για παραβάσεις του δικαίου της Ένωσης εκ μέρους του Ισπανού νομοθέτη, και τούτο κατά παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικότητας.

Εξάλλου, οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που προστέθηκαν για τις παραβάσεις του δικαίου της Ένωσης συνιστούν παραβίαση της αρχής της ισοδυναμίας, καθώς υποβάλλουν την αποζημίωση για ζημίες που προκάλεσε ο Ισπανός νομοθέτης κατά παράβαση του δικαίου αυτού σε δυσμενέστερες προϋποθέσεις σε σχέση με τις εφαρμοστέες στην περίπτωση αποζημίωσης οφειλόμενης σε παράβαση του ισπανικού Συντάγματος.
